STAR WARS®

14

EPISODUL I

AVENTURI

CURSA SPRE LIBERTATE

A. L. SINGER

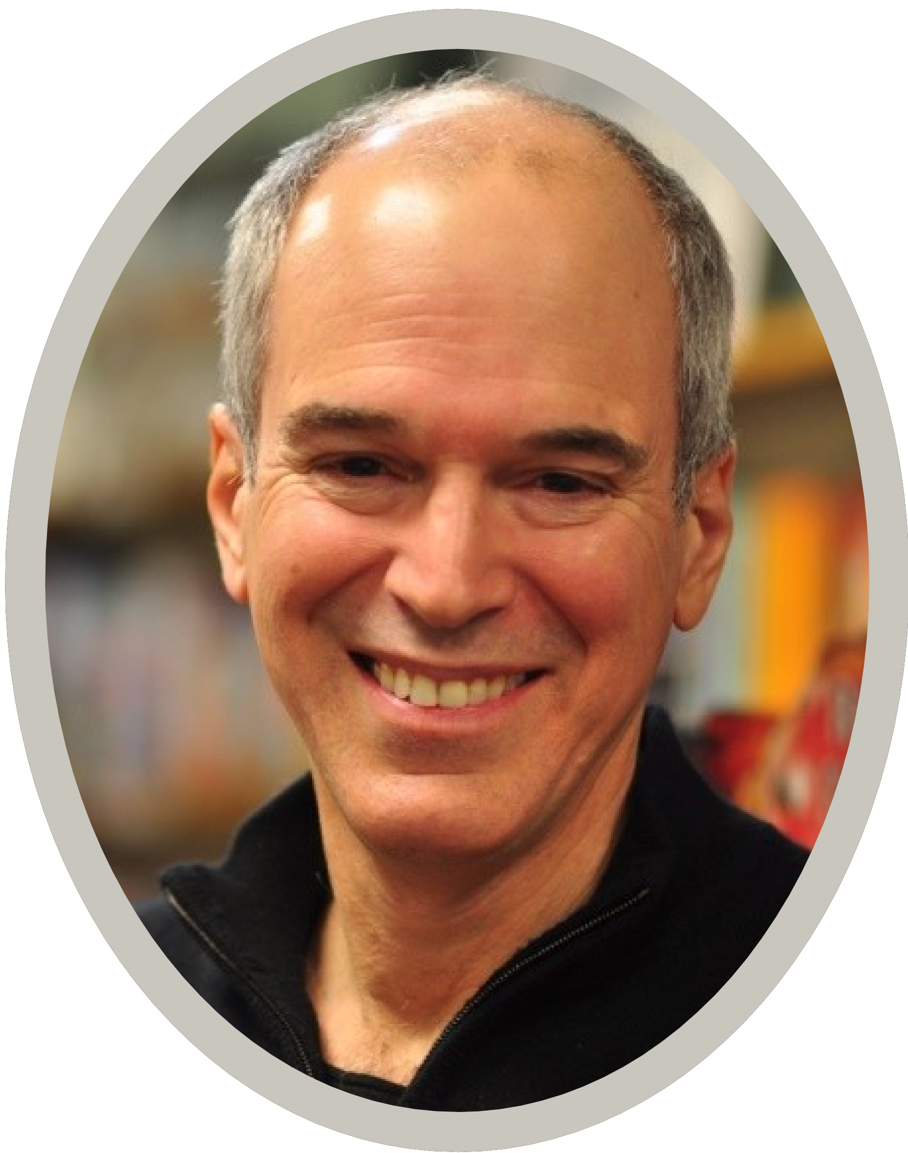
A.L. SINGER

CURSA SPRE LIBERTATE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

A.L. Sinnger
Podrace to Freedom
2000

A.L. Singer

A. L. Singer a fost autorul cărţilor 13-15 din seria *Episode I Adventures* Singer este un pseudonim al scriitorului Peter Lerangis. „A. L. Singer” este o anagramă a numelui „Lerangis”.

Peter Lerangis s-a născut în Brooklyn, New York în august 1955. A scris o mulţime de serii de cărţi celebre, cum ar fi *Watchers*, *Antartica* şi *Spy X*. S-a concentrat mai ales pe scrierea de romane pentru copii şi adolescenţi, cum ar fi *Oasele zâmbetului*. De asemenea, a publicat împreună cu alţi autori seria numită *Cele 39 de indicii*, care a format un serial bestseller al New York Times.

Mai târziu a publicat *The Sword Thief*, care a devenit cea de-a cincea carte bestseller pentru Amazon în anul 2009. Lerangis este, de asemenea, recunoscut pentru seria sa *The Seven Wonders* din New York Times. A câştigat premiul Schneider în 2013 pentru romanul său *Cineva, te rog, spune-mi cine sunt*.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Era o piesă mică. O placă vocoder. Pătată, dar nu ruginită. Îngropată sub o grămadă de piese metalice sfărâmate. Anakin Skywalker o ridică la lumina celor doi sori puternici ai lui Tatooine. Placa vocoder s-ar fi potrivit perfect pentru C-3PO. Droidul era aproape terminat în interior – din piesele găsite în târgurile Jawa, la fel ca asta. Acum, Anakin mai avea nevoie doar de înveliş. Piesele alea erau mai greu de găsit. Placa vocoder era un început bun. O aruncă dezinvolt în cărucior.

Un comerciant Jawa, adult, dar nu mai înalt decât Anakin, se uită fix la băiat prin ochii săi luminescenţi, pe sub gluga întunecată. Deşi erau nativi ai planetei deşertice, Jawa nu rămâneau niciodată în acelaşi loc prea mult timp. Vindeau fier vechi şi alte resturi pentru a trăi. Clienţii lor erau exilaţii, negustorii de resturi de piese, coloniştii şi piraţii spaţiali care trăiau în avanposturi precum Mos Espa. Pe Tatooine, singurele creaturi aflate mai jos decât Java în ierarhia socială, erau sclavii.

Anakin era sclav. Îi aparţinea lui Watto, negustorul de resturi. Cumpărarea de piese pentru Watto avea avantajele sale. Anakin putea strecura întotdeauna câteva piese suplimentare pentru el însuşi. Curând, când C-3PO va fi terminat, mama lui Anakin va fi singura sclavă de pe Tatooine care să aibă propriul ei droid de protocol.

Şi va avea nevoie de el. Pentru că, într-o zi, curând, ea şi Anakin vor pleca pe alte planete, unde se vorbeau diferite limbi

şi existau obiceiuri diferite.

Nu înţelegea de ce ştia asta. Era doar un sentiment.

— Cât costă? întrebă el.

Jawa examină căruciorul şi vorbi într-o limbă scârţâită: 1500 wupiupi.

— Ce? Prea mult! spuse Anakin.

Watto îi dăduse doar 1000 de wupiupi. Lucrurile din coşul său valorau mult mai puţin de atât. Unul dintre Jawa ridică nasul metalic din căruţ, îl ţinu deoparte şi răspunse: 1000 wupiupi.

Escrocii. Ştiau cât de mult îşi dorea piesa aceea.

Anakin renunţă la întreg coşul şi se întoarse să plece. Nu dorea să joace acel joc, chiar dacă asta însemna întoarcerea cu mâinile goale şi primirea unei pedeapse de la Watto.

Unul dintre Jawa alergă după el, ciripind: 1250.

Anakin se întoarse.

Dacă oferta mea este corectă, gândi el, aşa ar trebui să fie şi a lor.

Nu trebui să spună niciun cuvânt. Jawa încremeni o clipă, apoi cedă.

O mie, ciripi el.

O mie, adăugară ceilalţi.

Capitolul 2

— Hi chuba da na goo?[1] mormăi vocea lui Watto din interiorul magazinului.

— Am nevoie de piese pentru un Nubian 327 de tip J, răspunse o voce profundă.

— Peedunkel![2]

Anakin lăsă peria. Containerul nu era încă terminat, dar când Watto striga, răspundeai imediat. Chiar dacă nu se obosea niciodată să-şi amintească numele tău. Chiar dacă urai să fii numit peedunkel – care suna ca o insultă în Huttă. Nu conta, alergai imediat. Watto îi aruncă o privire urâtă lui Anakin când intră. Capul negustorului era împovărat de un nas gargantuesc care părea să-i strângă restul feţei într-un rictus permanent. Plutind deasupra tejghelei pe aripile lui din piele, Watto arăta ca cineva pe care ai fi preferat să-l loveşti decât să faci afaceri cu el.

Intraseră clienţi noi. Fermieri, după aspect – un bărbat în vârstă şi o tânără, poate fiica lui. Fata purta îmbrăcăminte aspră, dar părea să fie cu adevărat din Nucleul Galactic, cu pielea netedă şi privire inteligentă. Cu ei era un droid de reparaţii şi un amfibian care examina piesele de prin tot magazinul.

— Coona tee-tocky malia? mârâi Watto, trăgându-şi mâna înapoi. De ce a durat atâta?

Anakin se feri.

— Mel tassa cho-passa... Curăţam containerele...

— Chut-chut! Ganda doe wallya. Eu dwana no bata![3].

Watto începu să plutească spre curtea de resturi.

— Deci. Vino-n curtea din spate. Acolo găseşti tot ce-ţi trebuie.

Când fermierul îl urmă, trecu pe lângă amfibian, care se juca cu un manometru gravitron stricat. Fermierul luă manometrul din mâna amfibianului.

---

[1] Ce vreţi?

[2] Băiete.

[3] Nu contează! Supraveghează prăvălia. Trebuie să vând ceva!

— Nu atinge nimic, porunci sever bărbatul, apoi trecu prin uşa din spate.

Amfibianul scoase o limbă cât braţul lui Anakin, apoi se strecură mai departe.

Atenţia lui Anakin se întoarse spre fată. În general nu era interesat de fete – şi aceasta chiar era mare, aproape adult. Totuşi, nu semăna cu nimeni altcineva pe care-l mai văzuse vreodată. Era ceva în felul ei de a fi...

— Eşti un înger? întrebă el.

Fata îl privi nedumerită.

— Poftim?

— Un înger. Am auzit piloţii de curse lungi vorbind despre ei. Îngerii trăiesc, mi se pare, pe sateliţii lui Iego. Sunt fiinţele cele mai frumoase din Univers.

— N-am auzit niciodată de... îngeri.

— Sunt sigur că eşti un înger. Poate că nu ştii încă.

Fata râse.

— Eşti un băieţel ciudat. Cum de ştii atât de multe?

— Îi ascult pe toţi negustorii şi piloţii care vin aici, spuse Anakin cu o ridicare din umeri. Şi eu sunt pilot, să ştii, şi-ntr-o zi voi zbura departe de locul ăsta.

— Eşti pilot?

— De când mă ştiu.

Anakin îşi dădu seama că era cu adevărat impresionată. Cei mari erau întotdeauna impresionaţi.

— Eşti demult aici? întrebă ea.

— De când eram mititel... de la trei ani, cred. Eu şi mama am fost vânduţi Huttei Gardulla, care ne-a pierdut la un pariu de curse, în favoarea lui Watto. Cred că Watto este un stăpân mult mai bun.

— Eşti sclav?

Lui Anakin nu-i plăcea să fie numit sclav.

— Sunt o persoană, spuse el. Numele meu este Anakin.

— Iartă-mă. Cred că n-am înţeles toate lucrurile. Este o planetă necunoscută pentru mine.

— Şi tu eşti o fată necunoscută pentru mine.

Trosc! Anakin se răsuci. Unul dintre droizii lui Watto fusese decomprimat. Când porni prin magazin, amfibianul deşirat îl urmări plin de jenă.

— Ce ai făcut? strigă fata.

— Apasă-l pe nas! strigă Anakin.

Aruncându-şi braţul cauciucat, amfibianul îl lovi pe micul droid pe nas. Cu un şuierat şi un clănţănit, droidul se îndoi în sine şi se aşeză discret pe podea. Anakin şi fata izbucniră în râs. Creatura ciudată, botoasă, se întoarse timid într-o parte, ca un copil care fusese prins furând.

Vocea gravă a lui Watto se auzi din curte:

— ...un generator T-14 de hiperpropulsie! Sunt singurul de aici care are unul...

Anakin se bucură.

— Eu am fost cel care l-a găsit. Avem orice aici. Eu am strâns cea mai mare parte a colecţiei lui Watto.

— Ar trebui să fie recunoscător că te are aici, remarcă fata.

— N-aş fi rezistat mult dacă nu aş fi fost atât de priceput la repararea lucrurilor, spuse Anakin mândru.

CRRRRRASHHHH! O grămadă de piese căzură de pe un raft. Chipul vinovat al amfibianului apăru dintre resturile de pe podea. Anakin îşi dădu seama că fiinţa aceea era o problemă.

— Ce crezi că faci, de-ţi tot fluturi mâna aia? Te-oi credea vreun Jedi cumva? tună Watto de afară. Ha! Eu sunt Toydarian! Şmecheriile minţii nu ţin la mine, numai banii! N-ai bani, n-ai piese, nu facem niciun târg!

Anakin ignoră zgomotul şi continuă să vorbească cu fata.

— Îmi fac propriul meu droid...

Brusc, fermierul intră în prăvălie, cu droidul R2 imediat în spatele lui.

— Plecăm.

Când se strecurară pe uşa din faţă, amfibianul se repezi după ei.

Fata îi zâmbi lui Anakin şi se ridică să plece.

— Mă bucur că te-am cunoscut...

— Anakin. Anakin Skywalker.

— Padme, răspunse fata. Padme Naberrie.

Anakin simţi un nod ciudat în piept când fata dădu să iasă. Nici măcar nu începuse să o cunoască.

— Mă bucur că te-am cunoscut şi eu, spuse el.

Watto reveni din curtea cu resturi.

— Ootmians! Tinka me chasa hopoe ma booty na nolial![4]

---

[4] Străini! Cred că dacă trăim atât de departe de Nucleu, nu ştim nimic!

— La lova num botaffa[5], răspunse Anakin.

— Fweepa niaga, mormăi Watto. Tolpa da bunky dunko.[6]

— Uraaa!

Anakin făcu repede ceea ce i se spusese să facă şi apoi plecă imediat.

Pe când îşi croia drum pe străzile nisipoase, suflate de vânt, din Mos Espa, strigătul brusc al unui vânzător îl făcu să se oprească. Dincolo de piaţa aglomerată, amfibianul stângaci din magazin stătea îngheţat în faţa unei tarabe, prins că fura mâncarea – limba lungă, asemănătoare unei frânghii, se lipise de un gorg[7] proaspăt ucis care nu se desprindea de pe raftul unde atârna.

— Hei, te costă şapte wupiupi!

Bam!

Amfibianul sări înapoi. Gorgul zbură, rupându-se de firul care îl lega. Ricoşă de-a lungul pieţei, într-o cafeneaua în aer liber şi plonjă într-o farfurie cu supă, stropind totul în jur. Anakin se înfioră când văzu cui îi aparţinea farfuria – lui Sebulba.

Sebulba era rău. El domina cursele de ataşe de pe Inelul Exterior şi duşmanii săi aveau un mod ciudat de a se prăbuşi, ori de câte ori se apropiau prea mult. Un Dug care arăta şi mirosea ca o piele uscată se aplecă deasupra carcasei, iar vocea lui Sebulba răsună ca o sticlă care răzuia metalul.

— CHUBA! strigă Dugul, cu privirea ucigătoare.

— Cine – eusa? spuse ciudatul extraterestru, făcându-se mic.

Prea târziu. Sebulba sări peste masă şi îl apucă de gât.

---

[5] Mie mi s-au părut drăguţi.

[6] Curăţă rafturile. Pe urmă poţi să pleci acasă.

[7] Gorg – cunoscut şi sub numele de chuba – specie de amfibieni care erau mâncaţi de vii de către Hutti.

Capitolul 3

— Ni chuba na? E al tău?

În timp ce Sebulba ridica gorgul, lumea se adună să-l privească pe amfibianul cu pielea ca de cauciuc, care, pentru prima dată de când îl cunoscuse Anakin, rămăsese fără cuvinte. Cu o mişcare a braţelor, Sebulba lovi creatura nefericită. Aceasta căzu la pământ într-un nor de praf. Mulţimea din piaţă ţipă şi aclamă, pariind pe Sebulba. Dar Anakin ştia secretul lui Sebulba. Cu cât arătai mai puţină frică, cu atât se retrăgea mai repede. Extraterestrul se ridică în picioare, tremurând.

— De ce mereu eusa? gemu el.

— Pentru că ţi-e frică, răspunse Anakin. Merse direct la Sebulba şi îl privi în ochi. Chess ko, Sebulba. Coo wolpa tooney rana.[8]

Sebulba râse.

— Tooney rana nu pratta dunko, shag?[9]

— Oh da Hutt. Cha porko ootman geesa. Me teesa rodda co pana pee choppa chawa.[10]

— Neek me chawa, wermo, mo killee ma kloun-kee! Una notu wo shag, me wompity du pompom[11], râse Sebulba în timp ce se îndepărta.

— Eh, chee bana do mullee ra[12], mormăi Anakin în spatele lui Sebulba.

Când se întoarse, îi văzu pe prietenii extraterestrului – Padme, fermierul şi unitatea R2 – croindu-şi drum prin mulţime.

— Salut! strigă el. Prietenul vostru era să fie bătut măr. S-a luat la harţă cu un dug. Un dug foarte periculos, numit Sebulba.

— Eusa nusa pot ssufăr lupta, spuse amfibianul. Ultimul

---

[8] Ai grijă, Sebulba. E un tip cu multe relaţii.

[9] Relaţii? Ce vrei să spui, sclavule?

[10] Cum ar fi Huttii. Ăsta este un străin important. N-aş vrea să te văd bucăţele înainte să te-nving în următoarea cursă.

[11] La următoarea cursă, s-a sfârşit cu tine, băiete. Dacă n-ai fi sclav, te-aş face praf chiar acum!

[12] Da, ar fi jale dacă ar trebui să plăteşti pentru mine.

lucru vrut de eusa.

Fermierul se uită sever la el.

— Oricum, băiatul te-a salvat de o chelfăneală. Ai tu înclinaţia asta, să cauţi mereu bucluc. Mulţumesc, tinere prieten.

Era un om care vorbea puţin, puternic şi poruncitor. Un *mulţumesc* de la el chiar însemna ceva. Anakin se alătură micului grup în timp ce ieşeau din piaţă.

— Eusa nusa făcut nimic! murmură amfibianul, îmbufnându-se vinovat.

În timp ce mergeau pe stradă, Anakin văzu o prietenă – pe Jira, bătrâna vânzătoare de fructe. Spre deosebire de mulţi dintre ceilalţi vânzători, anii ei de sărăcie şi munca grea nu o făcuseră amară. Avea întotdeauna un zâmbet amabil pentru Anakin.

— Cum te simţi azi, Jira? întrebă el.

— Căldura nu mi-a făcut niciodată bine, Annie, spuse bătrâna cu o ridicare amabil din umeri.

— Ştii ceva? Am găsit climatizorul pe care-l căutam. E cam stricat, dar am să-l repar cât de curând, îţi promit. O să-ţi fie de folos.

Jira zâmbi.

— Eşti un băiat cumsecade, Annie.

— Astăzi voi lua patru palii. Anakin aruncă o privire spre Padme. Sunt sigur că o să-ţi placă.

Băgând mâna în buzunar, Anakin scoase trei wupiupi. Întinse unul dintre fructe fermierului. În deschizătura mantiei sale, apăru la vedere o sabie de lumină strălucitoare, dar dispăru din nou când omul acceptă fructul.

Anakin se albi. Ştiu brusc de ce bărbatul părea atât de diferit, atât de puternic.

Nu era fermier. Fermierii nu purtau astfel de dispozitive.

Doar un anumit tip de persoane le purtau.

Dar acest tip de persoane nu venise niciodată pe Tatooine.

Capitolul 4

La periferia pieţei, Anakin putu vedea vântul înăbuşitor ridicând norii de nisip peste deşert. În spatele lui, o copertină pocni puternic în timp ce negustorii încercau să închidă rapid magazinul.

— Aveţi adăpost? îi întrebă Anakin pe străini.

— Ne ducem la nava noastră, răspunse fermierul.

— E departe?

— La marginea oraşului.

— N-o s-ajungeţi la timp. Furtunile de nisip sunt foarte periculoase. Veniţi cu mine... repede!

Anakin îi conduse afară din piaţă. Şi-au croit drumul prin cartierul aglomerat al sclavilor, spre casa lui. Era mică, dar avea suficient loc pentru ca străinii să aştepte confortabil să treacă furtuna.

— Mamă! strigă Anakin. Am venit!

Amfibianul privi aprobator în jur.

— Esste plăcut!

Mama lui Anakin, Shmi Skywalker, veni din camera ei. Purta o tunică cenuşie cu croială aspră şi îşi păstra părul într-un stil simplu, tras în spate, tipic unui sclav din Mos Espa. Pentru Anakin, era cea mai frumoasă femeie din lume.

— Vai de mine! exclamă ea, privind fix grupul ciudat. Annie, ce-i asta?

— Aceştia sunt prietenii mei, mamă. Ea este Padme Naberrie, iar aceştia sunt... Hopa, cred că nu prea vă ştiu numele.

— Numele meu este Qui-Gon Jinn, spuse bărbatul, făcând apoi un semn către amfibian. Şi acesta este Jar Jar Binks.

Micul droid emise un bip.

— Şi droidul nostru, R2-D2, spuse Padme.

— Şi eu construiesc un droid, izbucni Anakin. Vrei să-l vezi?

— Anakin! spuse mama lui cu grijă. De ce i-ai adus aici?

— Afară-i furtună de nisip, mamă, explică Anakin. Ascultă!

În liniştea din cameră, răsună urletul furtunii care se

apropia.

— Fiul dumitale a avut amabilitatea să ne ofere adăpost, spuse Qui-Gon. Ne-am întâlnit la prăvălia unde lucrează.

Anakin luă mâna lui Padme.

— Haide. Hai să-ţi arăt droidul!

Se repezi în camera lui, trăgând-o pe Padme după el.

Pe un banc de lucru de lângă perete se afla C-3PO, mândria şi bucuria lui Anakin – un droid standard de protocol. Noi fiind, droizii erau incredibil de scumpi. Dar dacă ştiai unde să cauţi, puteai să-ţi construieşti gratis propriul tău droid.

— Nu-i grozav? întrebă Anakin. Încă nu l-am terminat, dar va fi gata în curând.

— Este minunat! exclamă Padme.

— Chiar îţi place? E un droid de protocol... ca s-o ajute pe mama. Uite!

Anakin apăsă comutatorul de activare al droidului. Cu un bip şi un zbârnâit, şi clipind cu singurul său *ochi* fotoreceptor funcţional, droidul se ridică în şezut. Celălalt ochi încă se afla pe masa de lucru. Anakin îl scoase dintre celelalte resturi şi îl conectă în soclul de montare de pe faţa lui C-3PO.

— Bună ziua! îi întâmpină droidul, cu o voce blândă şi cultivată. Sunt C-3PO, destinat relaţiilor între oameni şi cyborgi. Cu ce vă pot fi de folos?

— Este perfect, spuse Padme admirativ.

— Când se va termina furtuna, o să-ţi arăt vehiculul meu de curse, izbucni Anakin din nou. Watto nu ştie nimic. Este un secret.

Zâmbetul lui Padme era sincer, admirativ, inteligent – nicidecum genul de zâmbet pentru un copil mic şi inteligent, cum Anakin era atât de obişnuit să vadă. Dar înainte să poată continua, R2-D2 începu să fluiere şi să bipăie la droidul de protocol.

— Scuză-mă, spuse C-3PO, cum adică, sunt gol?

Bipăiturile şi fluierăturile lui R2-D2 deveniră mai animate. C-3PO încremeni.

— Mi se văd piesele? Vai de mine!

Atât Padme, cât şi Anakin se duseră în camera principală pentru a evita să râdă în hohote în faţa lui C-3PO şi să-l supere şi mai mult pe droid.

Râsul lui Anakin se opri când auzi ţipătul violent al

vântului de afară – şi când îl văzu pe Qui-Gon într-un colţ. Fermierul vorbea în şoaptă într-un comunicator. Dar un fragment din conversaţia lui ajunse la urechile lui Anakin.

— Ce se întâmplă dacă mesajul este adevărat şi oamenii mor?

Capitolul 5

ŞŞŞŞŞLLLEEEOOOOOPPP!

Sunetul cu care Jar Jar sorbea supa semăna cu al unei instalaţii sanitare. Mama lui Anakin tresări, dar continuă să mănânce. Ceilalţi se uitară la el. Jar Jar se lăsă pe spate. Anakin abia observă. Mintea lui zăbovea asupra altor lucruri.

Oamenii mureau. Ce însemna asta? Care oameni? De ce era îngrijorat despre chestii de genul asta?

Acum, în timp ce luau cina, în sunetul furios al vânturilor, Qui-Gon întreba despre viaţa sclavilor din Mos Espa.

— ...toţi sclavii au un transmiţător implantat în corp, explică Shmi.

Anakin interveni în conversaţie.

— Am început să construiesc un scaner ca să-l găsesc pe al meu, dar încă n-am reuşit.

Shmi oftă.

— La orice încercare de evadare...

— ...te aruncă în aer, adăugă Anakin. Bum!

Jar Jar icni.

— Ce nepoliticos!

— Nu pot să cred că sclavia mai este îngăduită în galaxie, spuse Padme nedumerită. Legile Republicii împotriva sclavagismului...

— Republica nu există aici, spuse Shmi. Trebuie să supravieţuim pe cont propriu.

Anakin ura conversaţiile de genul acesta. Vizitatori, în special cei din Nucleul, nu înţelegeau niciodată cum stăteau treburile pe Tatooine. Dar el nu avea nevoie de simpatia şi privirile miloase ale nimănui. *Sclav* nu era cuvântul care îl definea. Iar Tatooine nu era locul unde viaţa lui avea să înceapă şi să sfârşească.

Era timpul să schimbe conversaţia.

— Ai văzut vreodată curse de ataşe? o întrebă pe Padme.

Ea clătină din cap că nu.

Şşşşşşllleeeooooorrrppp! Limba lui Jar Jar ţâşni ca un bici, apucând mâncarea de pe cealaltă parte a mesei. Qui-Gon îl

privi. Shmi încercă să-şi reţină consternarea.
— Genul acesta de curse există şi pe Malastare, spuse Qui-Gon. Sunt foarte rapide şi foarte periculoase.
Anakin se îndreptă mândru.
— Sunt singurul om care o poate face.
Mama lui îl privi tăioasă.
— Ce-i, mamă? răspunse el. Nu mă laud, este adevărat! Watto zice că n-a mai auzit de altă fiinţă umană care să concureze.
Qui-Gon păru derutat.
— Ca să pilotezi în cursele de ataşe, trebuie să ai reflexe de Jedi.
Exact. Anakin rânji.
Şşşllleeeooorrrppp! În momentul în care Jar Jar îşi desfăşură fulgerător limba, Qui-Gon întinse mâna cu o viteză uimitoare şi i-o apucă între degete. Jar Jar bâigui.
— Nu mai face asta, spuse Qui-Gon hotărât.
— Mmm, mormăi Jar Jar, dând din cap nerăbdător.
Qui-Gon o eliberă şi limba se retrase. Uimitor. Nimeni – niciun om în viaţă – nu putea avea astfel de reflexe. Ei bine, aproape nimeni.
— Eu... mă-ntrebam..., începu Anakin.
— Ce? întrebă Qui-Gon.
— Ei bine... Anakin inspiră adânc. Eşti cavaler Jedi, nu-i aşa?
— De ce crezi asta?
— Ţi-am văzut sabia. Numai un Jedi are aşa ceva.
Qui-Gon se lăsă pe spate şi zâmbi nonşalant.
— Poate că am ucis un Jedi şi i-am furat-o.
— Nu cred. Nimeni nu poate ucide un Jedi!
— Aş vrea eu să fie aşa...
— Am visat că sunt Jedi. Mă întorsesem aici şi eliberasem sclavii. Anakin îl privi pe Qui-Gon drept în ochi. Ai venit să ne eliberezi?
— Nu, răspunse Qui-Gon. Mă tem că nu.
— Eu cred că da. Altfel, ce-ai căuta aici?
Qui-Gon se gândi un timp. Ochii lui păreau să-l pătrundă pe Anakin, făcându-l să simtă cald şi rece în acelaşi timp. În cele din urmă omul se aplecă înainte peste masă.
— Văd că nu te pot păcăli, Anakin, dar nu trebuie să spui

nimănui despre noi. Ne îndreptăm spre Coruscant, capitala Republicii, pentru o misiune foarte importantă, al cărei secret trebuie păstrat.

— Coruscant? Numele era magic pentru Anakin – sediul Republicii Galactice, cea mai mare dintre planete. Uau! Cum aţi ajuns aici, dincolo de periferie?

— Nava ne-a fost avariată, explică Padme, şi am rămas naufragiaţi aici, până o reparăm.

— Vă pot ajuta! spuse Anakin nerăbdător. Pot repara orice!

— Te cred, îl asigură Qui-Gon, dar, mai întâi, după cum ştii din vizita noastră la prăvălia lui Watto, trebuie să cumpărăm piesele necesare.

— Noisa ioc bani, adăugă Jar Jar cu tristeţe.

— Negustorii trebuie să aibă o slăbiciune, interveni Padme.

Shmi aprobă din cap.

— Pariurile. În Mos Espa, totul se învârte în jurul nenorocitelor astea de curse.

— Cursela... Qui-Gon se lăsă pe spate, gândindu-se. Lăcomia poate fi un aliat puternic, dacă este folosită cum se cuvine.

— Eu am construit un vehicul de curse! exclamă Anakin. Este cel mai iute construit vreodată. Poimâine e o cursă importantă, Boonta Eve. Mă poţi înscrie, vehiculul este aproape terminat...

— Anakin, potoleşte-te, spuse mama lui. Watto nu te va lăsa să concurezi!

— Watto nu trebuie să ştie că-i vehiculul meu! Anakin se uită rugător la Qui-Gon. Îi poţi spune că-i al tău! Îl poţi convinge să mă lase să pilotez pentru tine!

Faţa lui Shmi se întunecă.

— Nu vreau să concurezi, Annie. E îngrozitor. Îmi vine să mor, ori de câte ori alergi pentru Watto.

— Dar îmi place, mamă. Iar ei au nevoie de mine. Cu banii premiului vom cumpăra piesele de care au nevoie.

— Noisa mare nevoie, spuse Jar Jar.

Qui-Gon vorbi în cele din urmă.

— Mama ta are dreptate. Cunoşti vreun prieten al Republicii care ne-ar putea ajuta?

Shmi clătină din cap că nu.

Sunetul vântului, deşi creştea în intensitate, părea acum îndepărtat şi înăbuşit.

— Trebuie să-i ajutăm, mamă, pledă Anakin. Mai ţii minte ce spuneai? Că problema cea mai mare din Univers este că nu ne ajutăm unii pe alţii?

— Anakin, nu, spuse mama lui, cu faţa frământată.

— Sunt sigură că Qui-Gon nu vrea să-ţi pună fiul în primejdie, o linişti Padme pe Shmi. Vom găsi altceva.

Lacrimile se adunară în ochii lui Shmi.

— Nu, Annie are dreptate. Nu există altă soluţie. Nu mi-o plăcea mie, dar el vă poate ajuta. Vocea ei coborî aproape la o şoaptă. Poate că menirea lui a fost să vă ajute!

Lui Anakin îi căzu falca.

— Să înţeleg că ai spus “da”? A zis “da”!

Capitolul 6

Lui Watto nu îi plăcu ideea. Nu din cauza siguranţei lui Anakin. Era o problemă de bani, ca întotdeauna. Când Qui-Gon şi Padme intrară în magazin, Anakin şi Watto strigau practic unul la celălalt. Watto zbură spre vizitatori.

— Băiatul zice că-l sponsorizezi pentru cursa de mâine, spuse el. Tu nu-ţi poţi permite să cumperi nişte piese! Cum de-l poţi înscrie în cursă? Cred că nu cu credite republicane!

— Cu nava mea, răspunse Qui-Gon. Ea va fi taxa de intrare.

Dintr-un buzunar, scoase un holoproiector în formă de disc şi îl ridică în faţa lui Watto. O imagine a Navei Regale apăru instantaneu, planând fantomatic peste disc. Watto o studie cu atenţie, dând din cap.

— Nu-i rău. Nu-i rău deloc. Un Nubian...

— E-n stare perfectă, spuse Qui-Gon, mai puţin piesele de care am nevoie.

— Pe ce concurează puştiul? întrebă Watto. În ultima cursă mi-a făcut praf ataşul. Este imposibil să fie reparat pentru Boonta.

Anakin înghiţi din greu. Sperase că şeful său nu va menţiona partea aceea.

— N-a fost vina mea. Sebulba m-a lovit cu gazele de propulsie. De fapt, am salvat ataşul. Aproape...

— Chiar aşa! spuse Watto râzând. Băiatul e priceput, fără îndoială! Totuşi...

— Am câştigat un ataş la jocuri de noroc, spuse Qui-Gon. Cel mai rapid construit vreodată.

Watto scoase un râset brusc din burtă.

— Sper că n-ai omorât vreun cunoscut de-al meu! Deci, tu dai ataşul şi taxa de înscriere, iar eu băiatul. Câştigul îl împărţim pe jumătate, da?

— Jumătate? replică Qui-Gon. În cazul ăsta, achită tu taxa de înscriere. Dacă vom câştiga, tu păstrezi premiul, mai puţin costul pieselor mele. Dacă pierdem, ai nava mea.

Watto tăcu, gândindu-se. Inima lui Anakin bubuia. Watto

era un parior – dar era şi imprevizibil.

— Oricum ar fi, ieşi în câştig, îl momi Qui-Gon.

— S-a făcut! spuse în cele din urmă Watto. Cu un zâmbet larg, se întoarse spre Anakin. Yo bana pee ho-tah, meendee ya![13]

Acasă, Anakin începu imediat să lucreze la ataş, asistat de C-3PO şi R2-D2. În timp ce ciocăneau, sudau şi asamblau, cel mai bun prieten al lui Anakin, Kitster, apăru în curte. În spatele lui se aflau alţi doi prieteni umani, Seek şi Amee, şi un Rodian cu piele verde, numit Wald. Kitster se aplecă pentru a-l inspecta pe R2-D2.

— Uau, un astromec adevărat! Cum de-a dat norocul peste tine?

— Şi asta nu-i tot, răspunse Anakin nerăbdător. Mâine concurez în cursa Boonta!

— Ce?! Cu asta? spuse Kitster, arătând disperat spre ataş.

— Ce glumeţ eşti, Annie! adăugă Wald.

— Lucrezi de ani de zile la ea, spuse Amee. N-o să meargă niciodată.

Seek se întoarse să plece.

— Haideţi să ne jucăm cu mingea. Concurează, Annie, o să fii făcut praf!

Amee şi Wald îl urmară, râzând. Anakin nu se supără. Le va arăta el...

Ataşul era un model în stil vechi, cu un cockpit în formă de vârf de săgeată conectat prin cabluri lungi la două propulsoare. În zilele bune, acest tip era cel mai flexibil şi alunecos dintre toate. Având echipamentul modern pe care Anakin îl adunase, va fi din nou un concurent serios.

Când se-ntoarse la munca sa, îl observă pe Jar Jar pe lângă cuplajul energetic.

— Hei! Jar Jar! Nu te apropia de cuplaje!

Jar Jar ridică privirea cu o tresărire.

— Cine, eusa?

— Dacă raza îţi nimereşte mâna, o să fie amorţită ore întregi.

Dzzzzt! Un fulger de electricitate ieşi din placa energetică, lovindu-l pe Jar Jar în faţă.

— Vai! Morţită! Morţită! bombăni el, încercând să-şi

---

[13] Prietenul tău este un prost, cred!

maseze gura pentru a-i reveni simţurile, în timp ce se îndepărta.

Kitster îl privi sceptic pe pilot.

— Nici nu ştii dacă va funcţiona, Annie.

— O să funcţioneze, răspunse Anakin.

Anakin era vag conştient de vocea mormăită a lui Jar Jar. Dar ochii lui erau fixaţi spre intrarea în curte, unde Qui-Gon aducea un nouă bucată de echipament.

— Cred că e timpul să aflăm dacă va funcţiona, spuse Qui-Gon. Foloseşte alimentatorul ăsta.

— Am înţeles, să trăiţi!

Anakin aproape că se năpusti asupra bateriei, luând-o din mâinile lui Qui-Gon şi sărind în ataş. În timp ce o insera în tabloul de bord şi îşi punea centurile în scaunul pilotului, Kitster şi Qui-Gon se dădură înapoi.

— Rreeuuuubbblllcchhheeebbooo!

La auzul ţipătului frenetic al lui Jar Jar, Padme fugi în faţa ataşului. Ascuns vederii lui Anakin, Gunganul încerca să se elibereze. Mâna i se blocase în motor.

După ce Padme îl eliberă, Anakin porni motoarele.

FFFFOOOOM! Ataşul de curse urlă, prinzând viaţă.

Capitolul 7

— Stai cuminte, Annie. Lasă-mă să curăţ tăietura.

Mai târziu în acea noapte, Qui-Gon aplica un fel de gel pe braţul lui Anakin, acolo unde se tăiase. Nu îl durea, într-adevăr, dar Qui-Gon insistase.

În timp ce Anakin se aşeză nerăbdător, sprijinindu-se de peretele verandei, se uită în sus la cerul nopţii. Acum, că furtuna se dusese, părea că poate vedea fiecare stea din galaxie.

— Ce multe sunt, medită el. Toate au planete?

— Majoritatea, răspunse Qui-Gon.

— A fost cineva pe toate?

Qui-Gon chicoti.

— Nu cred.

— Vreau să fiu primul care le vede pe toate – aau!

Îşi smuci braţul înapoi în timp ce Qui-Gon îi ştergea câteva picături de sânge.

— Gata, e ca nou.

— Annie! La culcare! strigă Shmi din interiorul casei.

Qui-Gon transferă o picătură din sângele lui Anakin pe un cip mic şi scoase comunicatorul.

— Ce faci? întrebă Anakin.

— Îţi controlez sângele, să nu te fi infectat, răspunse Qui-Gon.

Ciudat. Niciun comunicator pe care nu-l văzuse vreodată în magazin nu putea face ceva de genul acea.

— N-am mai văzut...

— Annieee! Să nu mai spun încă o dată! strigă mama lui pe un ton de ultimatum.

— Du-te, spuse Qui-Gon. Mâine te aşteaptă o zi mare. Noapte bună.

Anakin îşi dădu ochii peste cap. Era într-adevăr o pacoste să fii atât de tânăr.

Se răsuci în pat, în timp ce un vis îi tot dădea târcoale. Totul era atât de real – războiul de pe o altă planetă, praful învăluind o armată de droizi, zgomotul de tancuri şi transportoare, zumzetul armelor laser. Şi, în fruntea lor, o regină

puternică. Nu, nu o regină...

Padme, ce faci? Cine sunt toţi aceştia? Vei fi ucisă...

Ochii lui clipiră într-un dormitor luminat de răsăritul sorilor lui Tatooine – iar ea era acolo. Aplecându-se peste el, în camera lui, fără a comanda trupe, nefiind îmbrăcată ca o regină.

— Te-am visat, murmură Anakin. Conduceai o armată uriaşă într-o bătălie.

— Sper că nu se va întâmpla aşa – urăsc luptele, răspunse Padme, privindu-l curioasă. Mama ta spune să te trezeşti. În curând, trebuie să plecăm.

Anakin sări din pat. Era ziua cursei Boonta. Nu avea timp de dormit târziu.

Afară văzu uşa curţii deschizându-se. Kitster călărea o eopie, robustă şi cu botul lung şi aducea alta de frâu în spatele lui. Anakin trebuia să prindă motoarele de animale înainte de micul dejun. Când ieşi afară, îi spuse lui Padme:

— Nu va dura mult. Unde este Qui-Gon?

— A plecat cu Jar Jar la arenă. S-au dus să-l caute pe Watto.

Anakin fugi.

— Ridică-le, Kitster!

* * *

Când au intrat în hangar, Anakin tremura de entuziasm. Locul era plin de droizi şi echipaje ale tuturor marilor piloţi din Inelul Exterior. Piloţii înşişi se ocupau de testarea echipamentelor. Gasgano, alunecosul Ratts Tyerell, botosul Teemto Pagalies şi, desigur, Sebulba – erau principalii concurenţi. Ceilalţi, Boles Roor, Mars Guo, Maw-honic şi restul, erau piloţi secundari.

Anakin şi Padme stăteau pe spatele unui eopii, Kitster şi Shmi pe alta. În spatele lor, R2-D2 trăgea de ataş în timp ce C-3PO se balansa pe lângă el. Se îndreptară către un hangar gol, unde Watto şi Qui-Gon păreau să fi fost într-o conversaţie profundă.

— Bonapa keesa pateeso, îi strigă Watto lui Anakin vesel pe când zburând, îndepărtându-se. O wanna meetee chobodd![14]

---

[14] Mai bine l-ai opri pe prietenul tău să mai parieze, sau voi sfârşi prin a-l câştiga şi pe el!

— Ce a vrut să spună cu asta? întrebă Anakin.

— O să-ţi spun mai târziu, zise Qui-Gon.

Ciudat. Anakin ar fi crezut că Jedii erau mai presus de astfel de activităţi. Dar nu poţi şti niciodată. În timp ce îndruma piesele ataşului la locul lor, R2-D2 comunica prin bipăituri şi fluierături cu droidul de protocol.

— Oh, călătoria spaţială sună destul de periculoasă, răspunse C-3PO. Pot să te asigur nu mă vor urca niciodată pe vreuna dintre acele nave spaţiale îngrozitoare!

Kitster rânji.

— Ce beton este! Sunt sigur că de data asta vei reuşi, Annie!

— Ce să reuşească? întrebă Padme.

— Să termine cursa, evident! răspunse Kitster.

Padme se întoarse spre Anakin, arătând palidă.

— Nici măcar n-ai câştigat vreodată o cursă?

— Ei... nu chiar, spuse Anakin.

— Nici măcar nu ai terminat vreuna?

Anakin ridică din umeri.

— Dar Kitster are dreptate: de data asta voi reuşi.

— Bineînţeles că vei reuşi, spuse Qui-Gon.

Anakin avu suficient timp să verifice cablurile de legătură, să lubrifieze motoarele, să testeze propulsoarele, înainte ca apelul de aliniere să se audă din difuzoare. Împreună cu echipa sa, îşi scoase încet ataşul din hangar şi îl conduse spre Marea Arenă Mos Espa. Anakin abia îşi putea ţine picioarele pe pământ.

Când intrară, zgomotul mulţimii îi lovi ca o furtună de nisip. Faimosul crainic al arenei, un amfibian cu două capete pe nume Fode/Beed, incita mulţimea în două limbi – Bazică şi Huttă.

— TOOGI! TOOGI! TOONG MEE CHA KULKAH DU BOONTA MAGI, TAH OOS AZALUS OOVAL POD-RACES.[15]

— ASTA ESTE ABSOLUT CORECT. ŞI AVEM UN MARE TURNEU AICI, DIN TOATE COLŢURILE TERITORIILOR INELULUI EXTERIOR. ÎI VĂD PE CONCURENŢI IEŞIND PE GRILĂ...

— POO TULA MOOSTA, WOE GRANEE CHAMPIO SEBULBA

[15] Salutări! Avem o vreme perfectă astăzi pentru Boonta Eve, cea mai periculoasă dintre toate cursele.

DU PIXELITO! SPASTYLEEYA BOOKIE OOKIE![16]

— ŞI O INTRARE DE ULTIM MOMENT, ANAKIN SKYWALKER, UN BĂIEŢEL LOCAL.

— WAMPA PEEDUNKEE UNKO.[17]

— VĂD CĂ VIN STARTERII PE PISTĂ...

Mai mult noroc? Această victorie nu va avea nimic de-a face cu norocul, îşi jură Anakin. Va fi vorba de îndemânare şi inteligenţă.

După ce s-au aliniat la linia de start, piloţii ieşiră din ataşe. Pe măsură ce se înclinau către Huttul Jabba aflat în loja principală, mulţimea se înveselea sălbatică.

Jabba era un tiran extraordinar, atât în ceea ce priveşte puterea, cât şi dimensiunea. Deşi Anakin nu recunoscuse acest lucru nimănui, Jabba îi amintea de o grămadă de grăsime de Bantha înfăşurată în carcasa unui limax gigantic.

Gesticulând grandios, Jabba salută mulţimea şi începu să anunţe concurenţi:

— SEBULBA... TUTA PIXELITO!

Mulţimea mugi. O trupă cânta în fanfară în timp ce Sebulba făcea semn cu mâna către mulţime. Anakin se întoarse spre mama sa. Zâmbea, dar faţa îi era tensionată. Înfricoşată. O îmbrăţişă strâns. Nu avea de ce să-şi facă griji.

— ANAKIN SKYWALKER, TUTA TATOOINE!

Anakin făcu semn cu mâna în timp ce mulţimea locală îl aclama bucuroasă. Jar Jar îl mângâie pe spate.

— Assta foarte periculoss, Annie. Dzeii fie blânzi, prieten.

— Toate speranţele noastre sunt în tine, spuse Padme, dându-i un sărut moale pe obraz.

— Nu vă voi dezamăgi, răspunse Anakin.

Sebulba veni lângă Anakin. Bărbia îi flutura în vânt, iar buzele lui uscate se ridicară hidos în ceea ce trebuia să fi fost un fel de rânjet.

— Bazda wahota, shag, mormăi el. Dobiella Nok. Yoka la Bantha poodoo.[18]

— Cha skrunee da pat, sleemo[19], răspuns Anakin.

---

[16] Pe prima linie, avem campionul actual, Sebulba din Pixelito, de departe favorit astăzi.

[17] Sper că de data asta va avea mai mult noroc.

[18] De data asta nu vei mai scăpa, mizerie de sclav. Eşti rahat de bantha.

[19] Nu conta pe asta, faţă slinoasă.

Îl fixă pe Sebulba cu o privire aspră, care se mută doar când Qui-Gon veni să-l ajute pe Anakin să urce în cabină.

— KAA BAZZA KUNDEE HODRUDDA![20] anunţă în cele din urmă Jabba.

Anakin sări în scaun. Lumea din tribune bătea din picioare. Membrii echipelor strigau instrucţiuni urgente, de ultimă clipă, eopiile înspăimântate urlau şi Kitster scăpă un hohot puternic de bucurie.

Qui-Gon trebui să ridice vocea peste zgomot.

— Nu uita, focalizează-te asupra clipei. Simte, nu gândi! Încrede-te în instinctele tale. Îi zâmbi lui Anakin încurajator. Forţa fie cu tine, Annie!

Anakin îşi puse ochelarii. Lovi comutatorul de activare al cuplajului. Motoarele urlară în timp ce cuplajele de energie se întinseră între motoare şi ataşul din spate.

În toată arena, sunetul ambalării ataşelor umplu aerul.

Deasupra pistei, de pe o punte metalică, o lumină mare strălucea în roşu. Starterii, care stătuseră sub punte, plecară acum. Din colţul ochiului, Anakin îşi văzu mama şi pe noii săi prieteni ridicându-se pe o platformă de vizionare de la înălţime.

Trei ture. Trei ture lungi. Ar trebui să-şi ţină entuziasmul sub control, să păstreze suficientă energie pentru o lovitură finală decisivă.

— Porniţi-vă motoarele! porunci Fode/Beed.

GRRRRROMMMMMMM!

Pe măsură ce motoarele principale se aprindeau cu un zgomot tunător, toate privirile se concentrară asupra lui Jabba. Urmând tradiţia Huttă, el muşcă din capul unei creaturi asemănătoare unei broaşte şi scuipă în gongul ceremonial.

Capul sări. Gongul vui.

Lumina deveni verde.

Anakin blocă acceleratorul. Motorul ţipă.

Şi apoi muri.

---

[20] Să-nceapă cursa!

Capitolul 8

— MICUL SKYWALKER N-A PUTUT PORNI!

Gazele de eşapament ale ataşelor plecate umplură plămânii lui Anakin tocmai când îşi vedea speranţele spulberate. Se gândi la cuvintele lui Qui-Gon: *Clipa. Focusează-te pe clipă*. *Încrede-te în instinctele tale*. Setă instantaneu admisia de aer la maxim şi deschise acceleraţia până la capăt.

VUUUM! Ataşul decolă.

Ceilalţi erau cu mult înainte. Anakin ştia că ajungerea lor din urmă va necesita o minune. Dar el credea în minuni. Se pot întâmpla multe în cele trei ture. Puse acceleraţia la maxim, săgetând pe deasupra deşertului. Nisipul ridicat în aer făcea gropi mici şi şanţuri în parbriz, iar spatele împins în scaun, aplatiză perna.

În scurt timp, se apropie de concurenţii din spate – Aldar Beedo... Dud Bolt... Ark Roose... Neva Kee... Depăşirea lor nu însemna un mare triumf.

Mai repede. Chiar în faţa lui se afla ataşul verde al periculosului Gasgano. Anakin viră dreapta pentru a trece de el. Gasgano viră imediat chiar în faţa lui. Stânga. Blocat din nou. Dreapta. Nu.

Coborârea de la canionul dunelor se apropia – o stâncă ascuţită care modifica subtil debitul curentului de aer. Anakin încetini uşor. În timp ce Gasgano zbură prin ea, ataşul său coborî. Pentru o nanosecundă, oscilatorul giroscopic al lui Gasgano trebui să se reseteze. Anakin împinse acceleratorul. Cu explozie de foc de motor, trecu pe deasupra lui Gasgano, în aer liber.

Crac! Crrrac! Ataşul lui Anakin se smuci. Foc de lunetist. Aruncă o privire în sus, de unde se auzea sunetul. Stăteau întinşi pe o stâncă din deşert, cu măştile lor maronii şi cu tunicile camuflând totul, cu excepţia ţevilor de puşcă care sclipeau în soarele dimineţii. Bandiţi Tusken. Oamenii Nisipurilor. Nativii de pe Tatooine, hotărâţi să perturbe cursa. Întoarse spre stânga, în afara razei de foc.

Ceilalţi erau deja vizibili, o grămadă de vehicule, toate

pendulând pentru o poziţie bună la sfârşitul primului tur. Anakin strânse din dinţi. Indicatoarele motorului său erau acum toate maximizate. Îi ajunse pe ceilalţi exact când se aruncau peste o trambulină de nisip – doar pentru a fi întâmpinaţi de două aflorimente masive de stâncă. Anakin se ridică cu grijă pentru a evita obstacolele. La fel făcură şi ceilalţi.

Acum zburau peste marea deschisă a dunelor. O epavă trecu pe sub el – ataşul lui Maw-honic, la poalele Mushroom Mesa. Apoi ataşul lui Ratts Tyerell se prăbuşi în Peşterile Laguna. Două de care scăpase.

Anakin se strădui să iasă din haită, dar era prea aglomerat. Orice mutare bruscă ar fi fost o prostie. Intrară împreună în curba finală. Arena părea să se ridice din nisipuri. În timp ce treceau rapid, vuietul bucuriei mulţimii aprinse spiritul lui Anakin. Îi zări în fugă pe Padme, pe mama lui şi pe Qui-Gon – aclamând ca nebunii.

În timp ce intrau în cea de-a doua tură, Anakin ajunse mai în faţă în grup. Acum îl putea vedea pe Sebulba. Se lupta pentru primul loc cu alţi trei piloţi. Se încetineau reciproc. Anakin se apropie repede. Pentru moment, Mars Guo şi Sebulba erau unul lângă altul în faţă.

Anakin îşi pregăti mişcarea pentru a trece pe lângă Mars. Sebulba, aruncându-i o privire, rupse un ornament de metal de pe ataş şi îl aruncă în motorul lui Mars.

SCREEEEEEE...

Mars se îndreptă spre Anakin.

Capitolul 9

Anakin se învârti brusc. Mars o luă în jos şi se prăbuşi într-un nor de nisip. În timp ce treceau din nou pe lângă tribune, Anakin se apropie de Sebulba. Urletul mulţimii fu percutant şi scurt, ca lătratul unui dewback.

Ultima tură.

Anakin încercă să treacă înainte. Sebulba juca corect atunci când era lângă tribune – dar odată ce acestea dispăreau din vedere, totul era posibil pentru el. Dugul stabilea ritmul. Deodată izbucni o flacără din tribordul lui Sebulba. Anakin o văzu lingându-i partea laterală a motorului. Aruncă comenzile spre stânga.

Ataşul se înclină. Se afla la marginea lăţimii permise a circuitului, aşa-numita rampă de serviciu – pe cale să se prăbuşească. Cu o accelerare controlată, Anakin se lansă – ridicându-se mult, pentru a reveni apoi pe circuit – şi înaintea lui Sebulba.

Deşertul se întindea în faţa lui, larg şi gol. Trase de acceleraţie, dar era deja la maxim. Nicio turbină nu putea rezista la un asemenea efort susţinut.

Zbang. Ataşul sări. Anakin se uită în oglinda retrovizoare şi îl văzu pe Sebulba în urma lui, încercând să-l scoată de pe circuit. Zbang. Manometrul motorului lui Anakin începu să clipească. Una dintre rezistenţe dispăruse. Trecu pe modul auxiliar – ceea ce a însemnat o pierdere momentană de putere. Sebulba trecu instantaneu în frunte. Anakin făcu mişcări rapide pentru a trece de el, dar Dugul le blocă pe toate. În cele din urmă, cu o abilă mişcare falsă spre interior, Anakin avansă pe exterior. De data asta Sebulba nu fu suficient de rapid pentru a-l bloca. Acum erau motor lângă motor. Anakin trecu încet înainte.

Sebulba trase spre dreapta. Zbang...

Ataşul lui Anakin se zgudui. Zbang...

Sebulba se lovea acum de el, de fiecare tot mai tare. Anakin se strădui să ţină cursul. Zbang... Zbang...

CLIC!

Brusc, loviturile se opriră. Braţele de direcţie ale celor

două ataşe se blocară împreună. Arena era în faţa lor, tocmai apărând la linia orizontului.

Sebulba rânji. Dacă rămâneau aşa, era sigur la egalitate. Acesta era cel mai rău lucru pe care îl putea face Sebulba. Mai rău decât să-l scoată pe Anakin de pe circuit. Era alegerea unui laş.

Dacă Sebulba dorea să câştige cursa, va trebui să o merite.

Anakin trase spre dreapta, încercând să se desprindă. Tijele se îndoiră, strângându-se una în alta. Anakin trase din nou spre dreapta, mai dur.

Crrrranc. Cele două ataşuri se îndepărtară unul de celălalt. Braţul de direcţie al lui Anakin atârna, făcut bucăţi. El ţipă. Deşertul şi cerul erau o ceaţă care se rotea în jurul lui. Ataşul era incontrolabil, zburând înainte orbeşte.

Din recul, Sebulba se arcui în sus şi o luă spre o ridicătură. Îndreptă repede cockpitul. Cu toate astea, motorul stânga nu fu la fel de norocos.

Se zdrobi de stâncă, ricoşând înapoi pentru a lovi motorul din dreapta. Cu un bubuit care răsună în toată câmpia, ambele turbine explodară în flăcări. Ataşul lui Sebulba avansă din propriul impuls, ajungând să se oprească chiar în afara arenei. Apoi avu loc o a doua explozie. Mai moale la început, dar apoi tot mai tare cu fiecare nanosecundă. O explozie de voci şi urale şi bipuri şi fluiere şi instrumente muzicale.

— SKYWALKERRRRR! strigă vocea extatică a lui Fode/Beed.

Anakin intră în arenă. Singur.

Câştigătorul.

Capitolul 10

— Ai reuşit! Ai reuşit! Ai reuşit!

Strigătele lui Kitster acoperiră toate celelalte sunete. Dar lui Anakin nu-i păsa. Deloc. Se simţi ridicat în aer. Văzu o mare de feţe – bronzate, maro, albastre, verzi, pestriţe, netede – creaturi din tot Inelul Exterior, zâmbind cu admiraţie şi recunoaştere. Acum îl cunoşteau. Ştiau cine era. De acum înainte, nu va mai fi *sclavul* Anakin, *băieţelul* Anakin.

Va fi Anakin Skywalker, cel mai tânăr învingător în Cursa Clasică Boonta Eve.

În timp ce se învârtea pe o mare de umeri, Anakin văzu o faţă mânioasă plutind deasupra celorlalte – cea a lui Watto. Toydarianul era nas cu nas Qui-Gon, strigând.

— Tu! se auzi vocea lui Watto. M-ai tras pe sfoară! Ştiai că băiatul o să câştige! Habar n-am cum, dar ştiai! Am pierdut totul!

Qui-Gon zâmbi calm.

— Prietene, atunci când joci, mai şi pierzi. Adu imediat piesele în hangarul principal...

Anakin nu mai putu auzi comentariile lor. Dar acum văzu înţelepciunea din acţiunile lui Qui-Gon. Jediul nu era un jucător, la urma urmei. El nu făcuse decât să se folosească de slăbiciunea lui Watto împotriva lui, pentru a obţine generatorul de hiperpropulsie T-14 pe care Watto voise să i-l vândă.

După interviurile de presă, felicitările şi scurta holoprezentare cu Jabba însuşi, Anakin se putu bucura de victoria sa cu cei la care ţinea. Hangarul începea în cele din urmă să se degajeze. Mai întâi Jar Jar îi dădu o îmbrăţişare mare, strâmbă. Apoi Padme. În cele din urmă, mama lui. Una lungă.

— Ei... gata cu astea, murmură în cele din urmă Anakin.

— Este minunat ce ai reuşit aici, Annie, spuse mama lui. Îţi dai seama? Ai adus speranţă celor care nu mai aveau niciuna. Sunt foarte mândră de tine.

— Îţi datorăm totul, adăugă Padme.

Anakin zâmbi.

— Faptul că mă simt aşa bine merită orice efort.

— Padme, Jar Jar! strigă Qui-Gon de la uşa hangarului.

Trebuie să ducem piesele la navă.

Eopiile au fost înhămate la containerele rulante pline de echipamente. Qui-Gon încălecă pe una dintre ele şi o ajută pe Padme să urce în spatele lui. Era greu pentru Anakin să-şi ia rămas bun de la Padme, dar ştia că trebuia să o facă.

După mai multe încercări, Jar Jar reuşi să urce pe cealaltă eopie.

— Până după-amiază mă întorc cu eopiile! strigă Qui-Gon peste umăr.

Shmi şi Anakin făcură semn cu mâna în timp ce ceilalţi porneau. Când Qui-Gon se întoarse acasă la familia Skywalker, scoase ceva din ponchoul lui şi i-l întinse. Wupiupi. Un pumn întreg. Mai mult decât văzuse Anakin în viaţa sa.

— Astea sunt ale tale, spuse Qui-Gon. Am vândut ataşul.

— Daaa!

Anakin luă banii şi alergă la Shmi.

— Mamă, mamă! Qui-Gon a vândut ataşul! Uite câţi bani avem!

În timp ce băiatul îi întindea creditele, Shmi icni.

— Vai de mine! Asta e minunat.

— Şi, spuse Qui-Gon, intrând în cameră, Anakin a fost eliberat.

Anakin se întoarse pentru a-l privi.

— Poftim?

Qui-Gon dădu din cap.

— Nu mai eşti sclav.

Anakin sări în sus de bucurie.

— Ai auzit, mamă?

— Să zicem doar că Watto a primit o lecţie despre pariuri, răspunse Qui-Gon.

Shmi se uită la fiul ei.

— Acum îţi vei putea îndeplini visele, Annie. Eşti liber! Se întoarse către Qui-Gon. Îl iei cu tine? Va deveni un Jedi?

— Întâlnirea noastră n-a fost întâmplătoare, răspunse Qui-Gon. Nimic nu-i întâmplător. Eşti puternic cu Forţa, Annie, dar s-ar putea să nu fii acceptat de Consiliu.

— Un Jedi! Anakin abia putu rosti cuvintele. Vrei să spui că voi merge cu tine în nava ta şi toate celelalte?

Qui-Gon îngenunche pentru a-l privi în faţă.

— Anakin, nu-i uşor să devii Jedi. Va fi o strădanie

permanentă. Şi chiar dacă reuşeşti, va fi o viaţă grea.

— Dar asta vreau să fac. Asta mi-am dorit mereu! Asta am visat mereu! Pot să mă duc, mamă?

Shmi doar îl privi în tăcere, cu chipul de un calm forţat, dar amărât.

— Calea asta ţi s-a deschis ţie, Annie, zise ea. Alegerea trebuie să fie doar a ta.

Anakin inspiră adânc. Nu voia să-şi înfurie sau să-şi îngrijoreze mama. Viaţa de Jedi era periculoasă. Dar, totuşi, la fel era şi la cursele de ataşe.

— Vreau să plec, spuse Anakin încet.

— Atunci strânge-ţi lucrurile, zise Qui-Gon. Nu avem mult timp la dispoziţie.

— URAAA!

Anakin fugi la mama sa. Îi dădu o îmbrăţişare lungă şi se îndreptă spre camera sa. *Mama*. Se opri scurt. Fusese atât de entuziasmat, încât uitase să întrebe despre ea.

— Dar mama? spuse el. Şi ea este liberă? Vii şi tu, mamă, nu-i aşa?

— Am încercat s-o eliberez şi pe ea, Annie, spuse Qui-Gon cu blândeţe, dar Watto n-a vrut.

— Nici banii obţinuţi din...

— Nu sunt de ajuns.

Anakin clipi. Nu. Nu putea fi aşa. Anakin ştiuse că totul era prea bun pentru a fi adevărat. Cum putea să plece fără persoana care însemna totul pentru el? Cum ar fi supravieţuit ea? Cum va supravieţui el? Shmi şi Qui-Gon schimbară o privire. Şi din acea privire, Anakin îşi dădu seama că ea se gândise la asta mult timp. La fel şi Qui-Gon.

— Annie, locul meu e aici, spuse Shmi, aşezându-se lângă el. Viitorul meu este aici. Pentru tine, e timpul să pleci... să te desparţi de mine. Nu te pot însoţi.

— Atunci vreau să rămân cu tine! răspunse Anakin. Nu vreau ca lucrurile să se schimbe.

— Annie, nu poţi opri schimbarea, tot aşa cum nu poţi opri sorii să apună. Ascultă-ţi inima, Annie! Ştii ce este bine.

Capul lui Anakin se lăsă în jos. Gândurile din interiorul lui se învârteau, făcându-l să ameţească mai mult decât orice cursă. Era o alegere imposibilă. Libertate acasă sau să servească Republica Galactică. Viaţa alături de singura

persoană care l-a iubit sau viaţa periculoasă a unui războinic singuratic.

Fiu al unei sclave de pe Tatooine.

Cavaler Jedi.

Exista o singură alegere. Când Anakin îşi ridică privirea, trebui să clipească pentru a îndepărta lacrimile.

— Îmi vei lipsi tare mult, mamă...

Capitolul 11

Era ciudat să-ţi iei rămas-bun de la C-3PO. Dar să-l vadă pe Kitster în faţa uşii lui era şi mai rău.

— Trebuie să pleci, Annie? Chiar trebuie? Nu poţi rămâne? Annie, eşti un erou! spuse Kitster.

Anakin scoase nişte wupiupi din buzunar şi i le întinse prietenului său. Kitster avea acum mai multă nevoie de ele decât el.

— Eu... trebuie să plec.

— Mulţam pentru toate, Annie, spuse Kitster. Eşti cel mai bun prieten al meu.

— N-o să uit asta, promise Anakin.

Qui-Gon mergea deja pe stradă. Anakin se retrase şi porni după el. Acum nu se mai putea întoarce. Trebuia să privească înainte. Trebuia să ignore durerea care se aduna în el. Paşii Maestrului Jedi erau uriaşi. Îi va fi greu să ţină pasul cu el, dar asta era viaţa lui Anakin acum. O viaţă de curaj. Provocare. Pericol. Singurătate.

Anakin se întoarse, pentru ultima oară.

Picioarele lui nu se mai mişcară. Şi fugi înapoi.

Pe cine păcălea? Asta era viaţa lui. Mama lui. Prietenii lui.

— Nu pot s-o fac, mamă, strigă el, agăţându-se de tunica caldă a mamei sale. Nu pot!

Shmi îl privi cu o expresie plină de emoţii – tristeţe, iertare, bucurie şi mândrie – care păreau să treacă pe faţa ei ca dansul unei flacări.

— Annie, îţi aduci aminte când te-ai suit pe duna de nisip, ca să alungi banthele, pentru a nu fi împuşcate? Aveai numai cinci ani. Mai ţii minte că te-ai prăbuşit de câteva ori în nisip, epuizat, crezând că nu eşti în stare, că-i prea greu?

Anakin aprobă din cap.

— Acum este unul dintre momentele acelea când trebuie să faci un lucru de care nu te crezi în stare. Eu ştiu însă cât de puternic eşti, Annie. Ştiu că-l poţi face.

— O să te mai văd vreodată?

— Ce îţi spune inima?

Anakin ascultĂ, dar tot ce auzea era zgomot şi confuzie.

— Nu ştiu... Da, cred că da.

Shmi zâmbi.

— Atunci aşa se va întâmpla, Annie.

— Voi deveni un Jedi şi mă voi întoarce să te eliberez, mamă. Îţi promit!

— Indiferent unde vei fi, iubirea mea te va însoţi. Acum, fii curajos şi nu privi înapoi.

Anakin se întoarse. Începu să meargă.

Şi nu se mai uită în urmă.

Capitolul 12

— Un droid spion, spuse Qui-Gon, inspectând bucăţile de metal aprins de pe pământul din faţa lor.

Droidul plutise lângă ei pe când părăseau periferia lui Mos Espa. Anakin nu îl văzuse, dar Qui-Gon da – şi nu pierduse deloc timp, tăindu-l în bucăţi.

— Extrem de neobişnuit, continuă Qui-Gon. Nu seamănă cu niciunul pe care l-am văzut până acum. Să mergem, Annie!

Începu să alerge. Anakin îl urmă în deşert. Jediul făcea paşi lungi şi Anakin era hotărât să ţină pasul cu el, dar în căldură şi praf asta era imposibil.

— Maestre Qui-Gon, aşteaptă! strigă el.

Qui-Gon se întoarse, apoi se opri scurt. Ochii lui erau la orizont, unde un petec de praf ondulat venea repede spre ei.

— Jos, Anakin!

Anakin căzu la pământ. Pe deasupra capului său trecu un speeder cu repulsor, aproape atingându-i părul.

Un fulger de lumină tăie prin aer spre Qui-Gon. Sabia de lumină a lui Qui-Gon păru să se materializeze în mâinile lui. Cu reflexe mai rapide decât văzuse vreodată Anakin, blocă atacul. O siluetă întunecată sări de pe motocicletă, roba sa neagră fâlfâind la spate. Faţa îi era tatuată cu roşu şi negru şi avea o sabie de lumină enormă, cu lamă dublă. Îl lovi pe Qui-Gon cu o înverşunare ucigaşă.

— Annie, fugi de aici! Du-te la navă! strigă Qui-Gon. Spune-le să decoleze! Du-te, du-te!

Anakin alergă spre navă. Alergă pe rampă şi intră înăuntru. Padme era acolo, lucrând cu căpitanul navei.

— Qui-Gon e-n pericol! strigă Anakin. A spus să decolăm! Imediat!

— Nu văd nimic, spuse căpitanul.

Anakin arătă spre norul îndepărtat de praf.

— Acolo! Decolează şi du-ne acolo! Imediat! Zboară cât mai jos!

Pilotul sări pe scaunul său. Padme îl trase pe Anakin înăuntru şi nava decolă cu rampa încă deschisă. Anakin se ţinu

strâns. Jar Jar era la bord şi R2-D2 – împreună cu încă cineva, un bărbat mai tânăr. În timp ce zburau spre luptă, Qui-Gon sări pe rampă. Când ajunse înăuntru, rampa se închise şi nava ţâşni. Qui-Gon era acoperit de nisip şi respira din greu.

— Eşti teafăr? întrebă Anakin.

— Aşa cred, spuse Qui-Gon. A fost o surpriză pe care n-o voi uita prea curând.

— Ce creatură a fost aia? întrebă tânărul.

— Nu sunt sigur, răspunse Qui-Gon. Indiferent cine sau ce era, a fost instruit în artele Jedi. Bănuiesc că se afla pe urmele Reginei.

— Crezi că ne va urmări? întrebă Anakin.

Qui-Gon dădu din cap.

— Când vom ajunge în hiperspaţiu, vom fi în siguranţă. Sunt însă convins că ne cunoaşte destinaţia. Dacă ne-a găsit o dată, ne poate găsi din nou.

— Şi noi ce vom face?

Întrebarea lui Anakin rămase în aer. Tânărul îi aruncă o privire amuzată, surprinsă.

— Noi vom avea răbdare. Qui-Gon făcu semn către celălalt bărbat. Anakin Skywalker, fă cunoştinţă cu Obi-Wan Kenobi.

Anakin rânji.

— Îmi face plăcere. Şi tu eşti Jedi, nu-i aşa?

Obi-Wan se uită fix la el, apoi îi aruncă lui Qui-Gon o privire sceptică.

Aceşti Jedi erau atât de serioşi.

Nava începu să accelereze rapid. Toată lumea se întoarse spre pilot.

— Să sperăm că hiperpropulsia funcţionează, spuse Qui-Gon cu un oftat, şi că Watto nu va râde la urmă.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH…

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.
Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;
Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;
Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:
Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;
Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;
Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

